

Reakční ruští komunisté na ustavujícím sjezdu zaútočili na M. Gorbačova a jeho politiku reforem, obviňujíc sovětského vůdce v tom, že vede zemi i stranu do katastrofy, vytvářejíc kolem sebe kult osobnosti. Během diskuze delegát za delegátem ho napadali, jeho program i stoupence. Čím tvrdší byla kritika, tím silnější následoval potlesk.

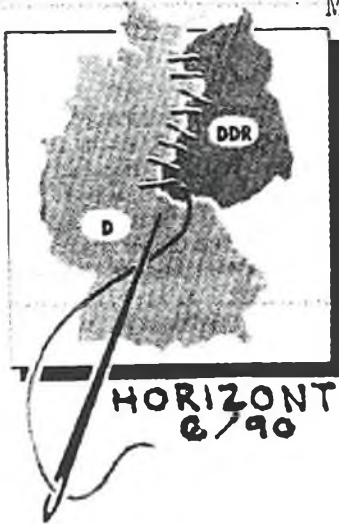
Lidské tváře socialismu

"Baltimore Sun"

Největší nebezpečí však hrozí ze strany obyvatelstva ztrácejícího trpělivost.

"Národní politika"
Květen 1990

Michail Suchobokov:

Nevím proč literatura jde ohněm zápasů
vždyť slova která ji tvoří
jsou naší mateřskou řečí
nevím jakou nasládlou chuť mají agitky
a jak promlouvají akvarijní rybky
jimž jsme tak podobní.

Nevím zda ve svých očích máš jiskru
kterou hledám a jestli umíš líbat
za zavřenými okny vystouzet se
kolemjdoucím opěšalým či motorizovaným
obětím vábívého bílého pecnu
o kterém nepochybují.

26.3.1983

u v n i t ě č í s l a :

1. Polska Partia Polityczna: H a v e l na W a w e l !
2. Aleš N o v o t n ý: L o u č e n í s L e n i n e m .
3. Špinavé nápisy. "N á r o d n í p o l i t i k a".
4. Ota V e v e r k a vstoupil do Transnacionální Rač.Str.
5. Neoprávněná stížnost na Krajskou správu národní bezpečnosti v Ostravě, 728 99.
6. Karel D r o b e č e k: R e k v i e m . D o k o n č e n í .

Předpokl. cena: 1,- Kčs MIČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1 9 7 3 - 1 9 7 5

o b n o v e n o 1 9 8 7 r o č n í k 7 č í s l o

Vydává: Vladimír Hajný
ČSA 34. 787 01 ŠumperkRed. Josef Volařík
reža: Marta Zemanová

28

KRAJSKÁ SPRÁVA SBORU NÁRODNÍ BEZPEČNOSTI

728 99 OSTRAVA

KS - 225/IN-St/90
č. j.:

Dne 2. července 1990

Ing. Vladimír Hajný

Čs. armády čp. 34

767 01 Šumperk

V návaznosti na náš přípis ze dne 1.6.1990 shora uvedeného čj. sděluji, že jsme ukončili šetření Vaší stížnosti na jednání příslušníků bývalé StB.

Pokus jde o Váš výslech ze dne 27.9.1976, byla již více jako stížnost šetřena a uzavřena jako oprávněná. Stížnostní spis byl po uplynutí předepsané lhůty k archivaci zničen. Zúčastnění příslušníci bývalé StB i mjr. Kalinovský, který stížnost řešil, jsou již dávno ze služeb SNB propuštěni. Nemáme již možnost zajistit dostatek důkazů k objektivnímu posouzení celé věci.

Ve druhé části stížnosti uvádíte, že v noci na 25.2.1989 Vám vyhrožoval zmlácením příslušník StB z Ostravy, pýjete-li zapálit svíčky ke škole Jana Zajíce v Šumperku. Dotyčného má znát pan Grmela z StB Šumperk. Ve skutečnosti jde o npor. Miroslava WIKELU, který prohlásil, že se nikdy nesetkal s tím, že by Vám bylo některým příslušníkem SNB podobným způsobem vyhrožováno. Neví také o tom, že by s Vámi jednal příslušník bývalé StB z KS SNB Ostrava. Protože jste jiný důkaz nenabídl nemohli jsme ani v tomto směru pravdivost Vašeho tvrzení prověřit. Vaši stížnost uzavíráme jako neoprávněnou.

N á č e l n í k :

Hajný

Tak a je to. Takovýmhle jednoduchým způsobem může náčelník Krajské správy Sboru národní bezpečnosti vysvětlit i to, že země je kulatá jako placka. Takové sdělení za nějž by se nemuseli stydět ani pořízení ministra Kincla a soudruha Jakeše i když pro ně platilo spíše pravidlo, uvedenými stížnostmi se nezabývat, teprve takové sdělení je už jistý pokrok. Stačí když příslušník bývalé StB prohlásí nic jsem neviděl, nic jsem neslyšel a o ničem nevím a jak lehce je celá záležitost sprovazena ze světa. Jiný důkaz zajisté nabídnout nemohu, snad až na Dlouhého, Širokého a Bystrozrského a nebo rovnou kouzelného dědečka, protože nikdo jiný při několikerém zadržení než estébáci u toho nebyl. Jelikož však příslušníci těchto oddělení SNB jsou známí svou pravdomluvností, horoucím srdcem a čistým prackem, budu muset soudruhu náčelníku /podpis nečitelný/ se s Vaším sdělením prozatím spokojit a to mohu být možná ještě rád, že jsem si nevykoleďoval stíhání pro pomluvu příslušníků StB.

S pozdravem "Ať žije něžný samet!" Vladimír Hajný

Loučení s Leninem

Aleš Novotný

Současný vývoj v SSSR možno posuzovat z několika hledisek. Zdá se, že západní pozorovatelé rádi přeceňují — poplatní svému pragmatismu — pohled ekonomicko-sociální a nacionální. Ne že by tyto problémy nebyly dostatečně závažné, myslím však, že přenášet na sovětské poměry stejná demokratická hlediska je zavádějící.

Je nutno mít neustále na paměti pohled ideologický, že Sovětskému svazu stále ještě vládne diktatura marxleninismu, který se ovšem vyvíjí. Ve spojení s imperiálními nároky ruského šovinismu vytváří podivuhodnou směs, podněcující k zamyšlení.

Západoněmecký levicově-liberální týdeník „Der Spiegel“ přinesl 2. dubna 1990 rozhovor s předním reformním komunistou Jurijem Afanasjevem. Tento historik a poslanec dokumentuje další krok ve vývoji ideologie některých svých soudruhů — zúčtování s Leninem.

Zmiňuje se o svém vystoupení na sjezdu poslanců 12. března, kde v radikální kritice označil tohoto světce sovětského státu za „zakladatele politiky nezákonnosti, násilí a masového teroru.“ Ukazuje na příkladech Leninových záměrů a příkazů, že je chybou kritiků stalinismu zapomínat na tohoto „otce revoluce“, jehož byl Stalin jen důsledným pokračovatelem, nikoli revizionistou.

Počínaje rokem 1917, kdy po všeobecných volbách, ve kterých bolševici získali pouhých 24% hlasů, nechal tento „vůdce dělnické třídy“ parlament prostě rozehnat, sleduje Afanasjev Leninovu krvavou stopu pěti lety jeho vlády. Vzpomíná však nejen desítek milionů mrtvých, nýbrž i: „... ty kolosální morální ztráty u těch, kteří přežili. A to ještě nevíme, jaké oběti demontáž tohoto monstra „socialismus v SSSR“ ještě bude stát.“

Tuto větu považuji za klíčovou v celém rozhovoru, neboť se týká budoucnosti. Jaký je ideologický vývoj sovětských komunistických intelektuálů — a jini zřejmě nejsou po více než 70 letech — kde jsou nyní a kam asi směřují?

Zjevně zpracovávají vlastní dějiny zopátku: korupční Brežněv, „dobrodruh“ Chruščov a uznávaný masový vrah Stalin už spočívají na tom známém smetišti. Teď je u reformní avantgardy na pořadu další kolo, „objev“ Lenina jako původce teroru a „nesmyslnosti násilné realizace Marxových myšlenek“ — čili zpochybnění celé slavné říjnové revoluce. Co však bude dál?

Gorbačov zahájil svou perestrojku jako přesvědčený leninista, kterým dodnes zůstal, ať už nám o něm namlouvají jeho západní užiteční idioti cokoliv. Nejen, že Afanasjevovi na kongresu prakticky odňal slovo, protože jako velká většina poslanců už nevydržel poslouchat „znesvěcování“ své modly. Nejen vývoj v Litvě a neschopnost řešit národnostní problémy říše jinak než tanky, ale i polovičaté reformy ekonomické; to vše má jedinou příčinu — v rámci leninské ideologie nemůže Gorbačov ani jako prezident s řešením nezměrných problémů svého imperialistického kolosu na hliněných nohách

ani začít.

Čím dál jasněji se ukazuje to, co nelevicoví pozorovatelé sovětského vývoje vědí už dlouho — není žádného nebezpečí pro Gorbačova ze strany „jestřábů“, on sám je jestřáb. Nejbližší budoucnost to ukáže: i přes optimistický Spiegel není vůbec jisté, že dojde k rozpadu KSSS. V současnosti se zdá pravděpodobnějším odsun radikálních reformistů do politické bezvýznamnosti a upevnění diktatury strany. Zatýkáni není vyloučeno a znásilnění nejen Litvy ještě nějakou dobu potrvá.

Klíčová otázka totiž zní — je dnes Rusko schopno demokracie? Pluralitního systému, otevřené diskuse, společnosti svobodných občanů, kde práva jsou zaručena dobrovolnou odpovědností (alespoň velké většiny) mravně vyspělých občanů? Nejde jen o elity, ať už komunistickou nebo opoziční, ono jde v demokracii hlavně o člověka, jehož plurálu se říká paticky „lid“.

Rusku chybí několik set let evropského vývoje, tragédie komunistické diktatury v Rusku je jiná, než v jeho bývalých (i některých dnešních) satelitech. Ty se mohou „vracet do Evropy“, Rusko však nikoli, neboť v ní ve skutečnosti ještě nikdy nebylo!

Co právě dnes potřebuje, je osvícenství, liberalismus v nejlepší smyslu, schopnosti jedince, jeho snahu, odpovědnost a toleranci.

I kdyby se podařilo odstranit Gorbačova od moci, i kdyby Afanasjevové a Jelcinové převzali žezlo carů, bylo by možné jen doufat, že jejich diktatura bude osvícenější, než jiné myslitelné. Jak dlouho by jim však trvalo překonání jejich poslední historické modly, Karla Marxe? A to už ne za podpory západu, nýbrž zrazování od takových snah všemi možnými „demokratickými socialisty“.

Je těžké k všeobecnému západnímu potlesku nad moudrým leninistou Gorbačovem přispět střízlivou námitkou. Je však tvář v tvář velkoruskému šovinismu — i pod jinou vlajkou než rudou — skutečně na místě diskutovat o rozpuštění NATO, drastickém odzbrojování a všeobecné lásce objímajícího se pacifismu?

I kdybychom souhlasili s nadpisem spiegelovského interviu „Strana se rozpadá“, budeme se ptát: nebude ta příští diktatura ještě horší?

Špinavé nápisy

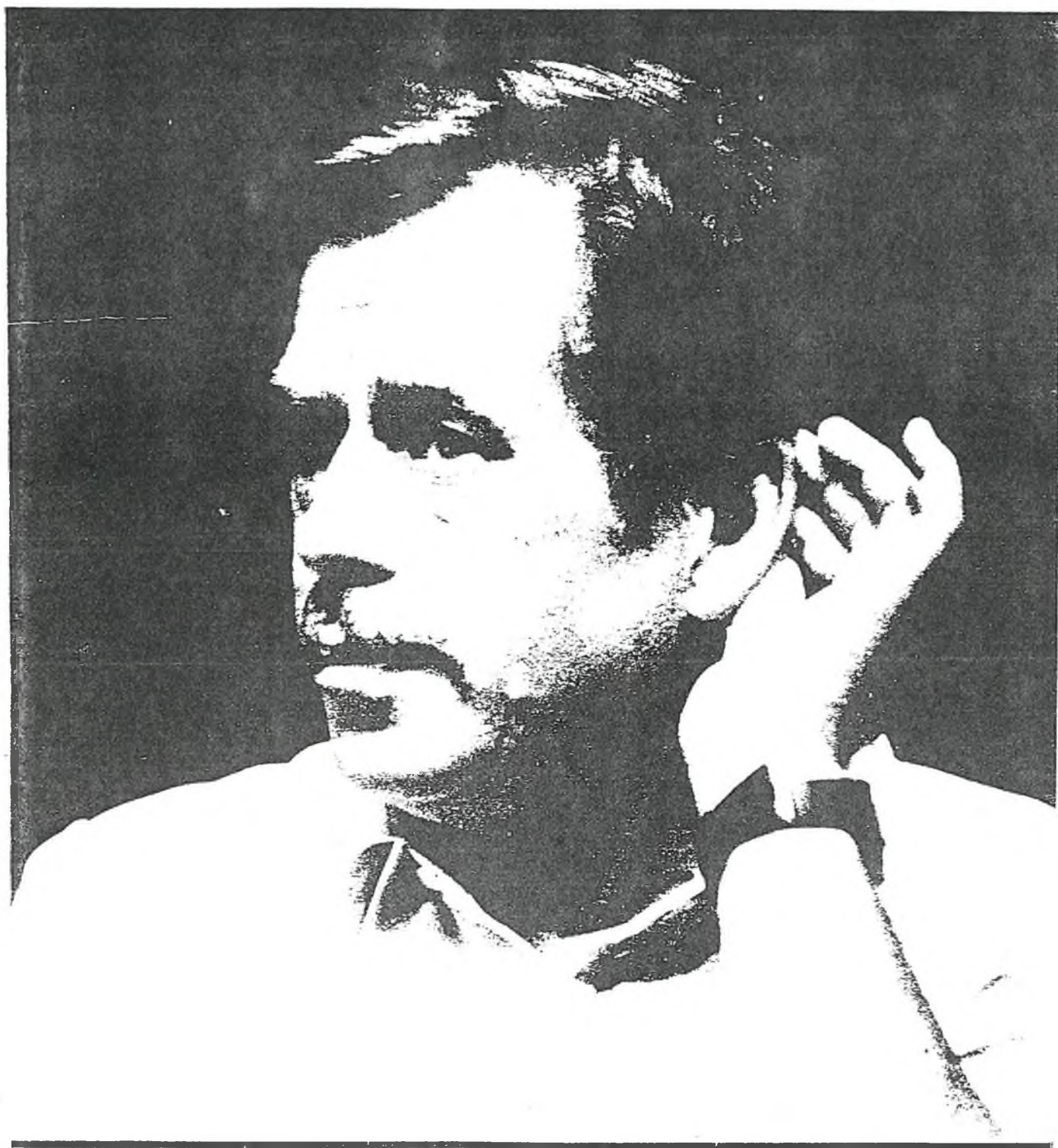
(PM) — Po volbě dramatika Václava Havla za prezidenta obrozené republiky Čechů a Slováků pokládaly slovenské nacionalistické kruhy doma a v zahraničí za nutné odstartovat nechutnou kampaň za „odchod Čechů“ ze Slovenska a za zřízení samostatného slovenského státu. Šovinistická hesla se objevila brzy také v Mnichově, po prvé za lednové návštěvy čs. prezidenta v bavorské metropoli. Tehdy hlouček demonstrantů před palácem ministerského předsedy rozvinul německé transparenty, které žádaly „nezávislost Slovenska“. Pamětníkům tragických událostí před 51 lety přeběhl mráz po zádech při vzpomínce na dobu, kdy byly podobné požadavky splněny pod patronátem nacistického Německa.

V únoru a březnu se protičeské štvání přelilo z ulice na zdi mnichovských domů a průchodů, v nichž se nacházejí nějaká „česká“ zařízení. Omitka německých podniků jako je restaurace Praha ve středu města byla zašpiněna slovenskými nadávkami, zdi českých a slovenských (!) knihkupectví Dialog a Arkýř byly počmárány německými hesly „Tschechen raus aus der Slowakei“, nastříkanými přes předem připravenou šablonu. Ani znovuyamalování stěn nepomohlo, hanebné nápisy byly obnoveny ve stejné formě. Bavorští majitelé domů si s fašistoidními praktikami nevěděli rady a části nastoupili cestu nejmenšího odporu: knihkupectví Arkýř byla např. vypovězena nájemní smlouva. Zdánlivě nevinná politická akce separatistů tak rychle přerostla v trestně právní záležitost. Případu se proto ujala bavorská policie.

K nesmyslnému obsahu pomstychtivé kampaně stačí uvést jen dva fakty. Čechů na Slovensku (úředníků, učitelů, inženýrů, vojáků atd.) nebylo od roku 1919 nikdy tak málo jako v současné době a jejich faktický vliv, ať už pozitivní nebo negativní, nebyl nikdy tak slabý jako po 20 letech režimu komunistického prezidenta a partajního sekretáře Husáka. Přesun českých investičních prostředků na Slovensko probíhal po kruté husákovské normalizaci od r. 1970 tak intenzivně, že se hospodářská a životní úroveň Slovenska nejen v mnoha oblastech vyrovnala českému průměru, ale šla jasně na úkor Moravy, jež všeobecně zaostala za vývojem v Čechách a na Slovensku. Jestliže dnes v Čechách, na Moravě a speciálně v Praze panuje citelná protislovenská animozita, pak to není důsledek v zásadě správné české pomoci Slovensku, ale výsledek klasické politiky rozeztváření národů, kterou komunistická strana v rámci svého udržení monopolu moci po celou dobu praktikovala.

Mezi internacionalistickými bolševiky a šovinistickými extremistickými slovenskými Čechobijci si slušný člověk nevybere. Je typické, že tyto skupiny se „hlásí ke slovu“ až teď, v období budování nových demokratických struktur. Během existence diktatury k tomu zřejmě odvahy neměly.

HAVEL na WAWEL!

Václav Havel prezydentem Polski!
demonstracja Polskiej Partii Politycznej
Praha, Vaclavské náměstí — 03.06.90 g. 16⁰⁰.....
Zapraszamy!!!

„Zpátky ni krok!“ „Kupředu, levá! — přišli bratři. V prvních řadách šla milice a i justice opět pozvedla hlavu.

„Zpátky ni krok!“ — opona podruhé spadla. Rošáda na hradě, nedá se nazvat pokrokem. Jen rošáda — jinak vše zůstalo při starém. Včetně návratu Bílé hory.

A na neznámém hrobě dr. Milady Horákové, ponechán stejný nápis:

„Dr. Milada Horáková — třídní nepřítel strany“.

Namísto Te Deum o vítězství — zpívá si národ zakázané Rekviem.

Rekviem žaloby — ponížení — a klamu. Neboť opět září hvězdy a celou zemi zahaluje jejích stín.

Píše se rok 1970.

Okna jsou přibita a začerněna tmavou barvou...

... Timeo Danaos ... Rekviem.

SECASK = R. W. PEC

Czechoslovak Newspapers and Books in World

Advertisement to all Newspapers

World Export Czech and Slovak Books

P. O. BOX 6055 TERMINAL "A" TORONTO 1

ONT. CANADA • TEL. 364-0525

Karel Drobeček: Rekviem, Edice Sklizeň svobodné tvorby

Copyright: Karel Drobeček, Stockholm 1971

Veškeré objednávky vyřizuje a distribuje:

Rudolf Václav Pec, 6 Harvard-Ave-Toronto 3, Ontario.

Nebo: P. O. Box 6055 Terminal (A), Toronto 1, Ontario, Canada

Karel Drobeček

REKVIEM

Ota Veverka vstoupil do Transnacionální radikální
s t r a n y.

Mám-li dnes být členem nějaké organizace, pak ať je to společenství humaní a demokratické, neusilující o mocenské posty a monopoly. Společenství lidí tvůrčích a aktivních, kteří jsou si vědomi své odpovědnosti nejen sami před sebou, ale i před světem. Hnutí, které jde za svými cíli cestou nenásilí, pravdy a je ochotno naslouchat argumentům. A právě taková je Transnacionální radikální strana.

Je ještě mnohé, co je třeba změnit, oč je nutné se zasazovat a usilovat, a to nejen v naší zemi. Nejsme tu sami. Vše, co se děje okolo nás, ať už je to v Polsku nebo v Číně, je naše společná věc. Potřebujeme nikoli Evropský, ale Světový dům. Dům, ve kterém nikdo nebude trpět nespravedlností, hladem, násilím a válkami. Dům, ve kterém nebude Čech, Francouz, Rus nebo Američan jako občan s tou či onou státní příslušností, ale občan se státní příslušností planety Země. Občan, který si může být jist, že se ho v případě potřeby zastane člověk žijící na druhé straně této planety, protože se cítí být jeho bratrem. Víím, že dnes je to ještě utopie. Je však třeba říkat takové myšlenky a usilovat o jejich naplnění, přestože se nám zdají být nemožností; právě proto, aby se staly skutečností.

Může to být kdokoli, kdo bude usilovat o uskutečnění ušlechtilých myšlenek. Transnacionální radikální strana je hnutí, které touto cestou vykročilo a chce po ní jít. A právě proto jsem se stal jejím členem.

V Praze, 4.5.1990

Ota Veverka
Ota Veverka

radikální strana

Hnutí za nenásilí a lidská práva

